

ABELS WRAAK

TEKST: WILLEM-JAN WELLENS

ROLLEN

Gaius
Meisje
President Abel
Koning Kain
Eenling
Tweeling
Vrouw

SCENE

Rond het lege middenstuk hangen allemaal identieke doeken. De doeken zijn ongeveer 1,5 meter breed en reiken tot aan de grond, ze zijn donker van kleur. De grond is behangen met een mix van posters van het stuk (kleur bruin) en oude gazetten.

1STE BEDRIJF: DE BEGRAFENIS

INTRO: *Publiek komt binnen. Geneurie op de achtergrond.
Niemand is aanwezig op de scène. Er staat ook nog geen krukje.
Scène is verlicht. Licht dooft. Springt dan snel terug aan.
Gaius bevindt zich nu met stoel in het midden van het podium.*

1. MEISJE EN GAIUS

Meisje: *(neuriet) Gaaius, Gaaaiuuus. Gaius? Gaius ben je daar?
Hahahaha, Gaius!
Je moet je niet verstoppen, kom maar te voorschijn Gaius.
Ik hou van je! Hoor je me Gaiusje?
(doet alsof ze een poes lokt door op haar lippen te zuigen, hoog geluid)*

*Herinner je je nog toen je mij voor het eerst zag? (Meisje op)
Weet je dat nog wel Gaius? Of ben je dat vergeten soms?
Was het dan geen liefde op het eerste zicht.
Ben je gewend aan me geraakt en daarom maar van mij gaan houden?
Omdat ik zoveel voor je doe. Hé Gaius?*

*(Ze staat naast Gaius)
Waarom zwijg je? Wil je misschien iets verbergen voor mij?
Heb je geheimpjes, Gaius? Vertel ze maar, bij mij zijn ze veilig, dat
weet je.*

Gaius: Nee, geen geheimen.

Meisje: Ooh, Gaius toch. *(ironisch troostend)* Geen geheimpjes?
Nooit iets aan de hand met jou meneer. Ziet ge hoeveel volk?
Allemaal voor u, de grote acteur: Gaius, dat verdient een kusje!

Gaius: Wil je daar mee ophouden?

Meisje: Maar Gaius ik hou van je. Ben jij ooit verliefd geweest Gaius?

Gaius: Dat denk ik niet, meisje.

Meisje: Dat is dan gelogen, leugenaar.
En nu kus je me.
*(Ze haalt een doosje pillen boven en steekt 1 pil in Gaius' mond, gevolgd door een
lichte kus)*

Gaius: Kus ik je?

Meisje: *(Meisje af)* Je kust me omdat je van me houdt.

2. ABEL, GAIUS EN DE TWEELING

President: Dus daar ben je. Prachtig! Ik ben meneer de president. *(geeft hand)*
Ik ben blij dat ik gekomen ben. Je bent belangrijk voor mij, Gaius, en dat zeg ik niet zomaar! Je bent slim, oprecht, gedreven.
Je hebt alle talenten meegekregen, Gaius. Allemaal.

Gaius: Meneer de president.

President: Ik zal het kort houden Gaius, want mijn tijd is beperkt.
Ik ben namelijk de president. De president!
Ik wil je wat vertellen over twee broers.

De ene Abel, de ander Kaïn. Ook jong, ook gedreven, echte mannen, fier, trots. En elk jaar brachten zij een offer voor de Heer. De meester. Abel was herder, hij bracht het lam. Kaïn bracht vruchten van het veld.

De Heer was altijd dankbaar, maar Abel was zijn favoriet.
Zijn offer was het beste. Kaïn kon dit niet verdragen.
Dus toen het nacht was nam Kaïn een steen van de grond en ging hij naar zijn broer. Abel lag rustig te slapen.
Hij was uitverkoren door de Vader zelf. Hij wist dat de meester hem veilig zou houden. Waarom zou hij zijn broer vrezen, dezelfde herinneringen, hetzelfde bloed stroomde door hun aderen!

Maar waar is de Vader wanneer de zon ondergaat?
Het was nacht. *(President duwt op het hoofd van Gaius)*
Kaïn duwde de steen door de schedel van Abel.
En hij bleef duwen, tot het bloed uit zijn naakte hersenpan spatte.
En nog voor Abel stierf werd zijn tong geplet tussen de kaken, geen schreeuw ontsnapte hem, zelfs toen Abel dood was, stopte Kaïn niet. Hij moest verdwijnen. Dus bleef Kain kloppen en duwen tot het hele gezicht in de grond verdwenen was. Zalig is de liefde van de Heer. *(armen ten hemel)*

Begrijp je hoe belangrijk het voor hem was, Gaius? Uitverkoren te zijn?
De enige te zijn. Wat een geluk voor Kaïn, dat hij zijn broer vermoord heeft.
Vind je niet Gaius?

Gaius: Wat een boeiend verhaal, meneer de President.

President: Je bent een professional Gaius. Dus we spreken het volgende af.
Ik ben meneer Abel, de president. En jij speelt alle andere rollen.

Gaius: Ik ben toch geen Kaïn, meneer de president.

President: Natuurlijk niet, je bent niet gelukkig.
Doe er wat aan jongen. Blijf niet zo zitten, sta op, schouders recht en ga op het meisje af. Dat zal misschien al helpen.

Als je nog advies nodig hebt, over je rol kan je altijd op mijn bureau terecht. Ik woon in de Presidentstraat nummer één.
Zal je dat onthouden, of moet ik dat ... opschrijven?
(Schrijft: Presidentenstraat 1 op het decor.)

Gaius: Dank u meneer de president.

President: Je bent de laatste tijd zo afwezig, Gaius.
Wil je iets drinken? Of heb je geld nodig?
Ik kan wel wat regelen, je weet wel.
Ik ben de president. Ik kan alles, verdorie!
Daar moet op gedronken worden of getoast op zijn minst!

Tweeling!

Eénling: Goeiedag,

Tweeling: Valt er iets te vieren, president Abel?
Wij hadden namelijk net gehoord, dat u vermoord was door Kaïn, uw broer.

Eénling: Wreed jammer!

Tweeling: En spijtig.
Maar wij staan altijd gereed voor een uitbundig afscheidsfeestje!

Eéling: Vooral voor een uitbundig afscheidsfeestje!

Tweeling: Ja vooral dat!

President: Dus ik ben vermoord?

Eénling: Misschien. (*betrapt*)

Tweeling: Je staat dan ergens in de massa hier. En euh, je vangt iets op.

Eénling: Je hoort per ongeluk iets.

Tweeling: Teveel.

Eenling: Of te weinig, dat hangt ervan af.

Tweeling: Ik bedoel: misschien is het niet waar.
Maar als u het zelf zegt. Net.

Eénling: Tegen Gaius.

Tweeling: Dan zal er wel iets van aan zijn.

Eénling: Nietwaar?

Tweeling: Dat denk ik wel. Meneer de president?
(*pijnlijke stilte*) Dus het is waar. (*triest vaststellend*)

Eénling: Wreed jammer. En dan nog wel door uw eigen broer.

Tweeling: Door uw eigen bloed!

President: Door mijn eigen bloed, ja. Vervelend. Dat neemt niet weg dat ik de president blijf, zoals altijd. Mijn rol is onvervangbaar.

Eénling: Onvervangbaar.

Tweeling: Zeker. Totaal niet inwisselbaar.

Eénling: Uniek!

Tweeling: Niet zoals wij dus. Wij zijn namelijk een tweeling.

Eénling: De tweeling.

Tweeling: De tweeling.

Eenling: Wij moeten nu dringend weg, om de één of andere reden.

Tweeling: Ja, inderdaad. Dringend.

President: Dringend?

Eenling: De begrafenis voorbereiden. Natuurlijk. Dat spreekt voor zich.
De euh, de cijfers, controleren. En de kist, het hout...
Alles wat bij een begrafenis, (*samen*) een goede begrafenis hoort.
(*tweeling repliceert: cijfers, kist, hout*)

Tweeling: Tot op de begrafenis, meneer de president.

Eenling: Ja tot dan, jou zien we nog wel eens, Gaius. Ergens in de buurt.

(*Tweeling en Eenling af*)

3. GAIUS EN KAÏN

Gaius: Hoe kan ik nu alle rollen tegelijk spelen, President?! (*uitroep!*)
(*president is weg*)

Dat is wat ik een teveel aan tekst zou noemen, alle rollen!

(*toneeltekst in de toneeltekst*)

Ik ben maar een speler: “de Speler geboren te Rouletteburg en ik laat mij door alle lotgevallen heen rouleren. Tot een Russische kogel, finaal mijn brein doorboord. Kwatsj, alles gedaan.”

Vertel me eens, wat daarmee nog te winnen valt?

Kaïn: (*komt op achter Gaius*) Niks.

De ouwe wil weer klassiekers gaan spelen.

Maar dat heeft iedereen al gezien.

Ik wil iets nieuws brengen, het publiek is daar klaar voor.

Meer zelfs, het publiek wacht er op.

Hoor je het publiek, Gaius?

Je wordt eraan verslaafd. Aan hun stemmen. Zoals de gladiatoren in hun arena's. Zo leveren wij strijd voor een applaus of een goede recensie.

Over strijd gesproken, ik heb onlangs een nieuwe vrouw leren kennen. Het is een uitgemaakte zaak en ik zou liever niet hebben dat je er teveel mee moet.

Is dat soms teveel gevraagd, Gaius?

Gaius: Natuurlijk niet.

Kaïn:

Dat dacht ik wel jongen,

je bent een redelijke gast, slim zelfs.

Ik heb slecht nieuws, dus ik zeg het je meteen.

Dat toneelstuk dat je op verplaatsing wou spelen, dat gaat niet door.

Men heeft beslist dat er geen geld voor is. (*Kaïn staat achter het publiek*)

Gaius: Geen geld? Dat stuk was geniaal!

Kaïn:

Ja, Gaius, daar valt niets aan te doen jongen.

Zo gaat het altijd. Men herkent 'geniaal' toch helemaal niet.

Ze willen iets simpels, iets dat iedereen verstaat.

Dat is een les die jij nog moet leren jongen.

Moeilijk scoort niet. (*staat met enkel voeten in het licht nu*)

Gaius?

Gaius: Ja?

Kaïn: Gaius, ben jij een redelijke jongen?

Gaius: Dat zei je net.

Kain: Wil je mijn voeten dan even wassen?

Gaius: Wat?

Kain: Of je mijn voeten even wil wassen.

Gaius: Uw voeten?

Kain: Ja mijn voeten ja. Ik kan er zelf niet meer zo goed bij.
Er is toch niets mis mee, met mijn voeten.

Gaius: Ik begrijp dus echt niet...

Kain: Natuurlijk, je hoeft het ook helemaal niet te begrijpen.
Het draait hem ook helemaal niet om begrijpen.
Het gaat er gewoon om, dat je mijn voeten even wast.

Gaius: Nee!

Kain: Nee?

Gaius: Nee.

Kain: Nee wat?

Gaius: Nee ik was uw voeten niet.

Kain: Nou goed, dat is dan geweten. Je kan vertrekken. Hup weg!
(*Gaius af*)
Rotjong.

4. KAÏN, VROUW EN DE TWEELING

- Kain:** Als alles nu eens zou lopen zoals ik het wil. *(moe, boos)*
Vijf minuten moed.
- Vrouw:** *(Vrouw komt op. Ze maakt een zwakke indruk. De vrouw draagt zwarte kledij. Een soort van doek, heel sober. Ze heeft een kommetje met water bij zich en een verfborstel. Ze haalt een opgeplooid krant uit haar zak en plooit die helemaal open, daarna plakt ze de krant over de tekst die de president op het decor schreef: 'presidentenstraat 1', Kain komt naast haar staan)*
- Kain:** Je bent al in het zwart gekleed.
Morgen is de begrafenis.
Zouden we daarna kunnen dineren? *(ze knikt en gaat weg)*
- Tweeling:** Meneer.
- Kain:** Wat doen jullie hier?
- Tweeling:** Het is dringend.
- Eenling:** Erg dringend. Om precies te zijn.
- Tweeling:** Mannenzaken.
- Eenling:** Alleen voor mannen.
- Tweeling:** Het is een nogal ruw verhaal.
- Eenling:** Met veel gevloek.
- Tweeling:** En bloedvergieten.
- Eenling:** Vooral bloedvergieten.
- Kain:** Dat wil mijn vrouw niet horen.
- Tweeling:** Uw vrouw?
- Eenling:** Wij wisten niet dat jullie getrouwd waren.
- Tweeling:** Proficiat Kaïn.
- Eenling:** En nog eens proficiat!
- Tweeling:** Twee keer proficiat!
- Eenling:** Twee keer, twee keer proficiat!
- Kain:** Zo is het genoeg, waarom zijn jullie hier?
- Eenling:** Wij vangen vanalles op vandaag.
- Tweeling:** Over uw getrouwd zijn bijvoorbeeld. *(hint naar meer info)*

Kaïn: Er zijn plannen, ja.

Eenling: Trouwplannen, hoho! Feestje!

Tweeling: Groot feestje!

Kaïn: Maar daarom zijn jullie niet hier.

Eenling: Nee, wij hebben nogal slecht nieuws.

Kaïn: Slecht?

Tweeling: Niet persé slecht. Maar toch ook niet te goed.

Eenling: Zeker niet goed, nee.

Tweeling: Eerder het slechte benaderend.

Eenling: Er valt nog een mouw aan te passen.

Tweeling: Dus, bijna... goed nieuws.

Kaïn: Ja, vertel het nu maar.

Tweeling: Uw broer, de President kan zijn mond niet houden. Hij zit overal te vertellen dat hij dood is.

Eenling: Vermoord. Met een nogal bot voorwerp.

Kaïn: Door wie is hij vermoord?

Tweeling: Euh. (*verbaasd*)

Eenling: Tjah.

Kaïn: Ja?

Tweeling: Door u.

Eenling: Dat beweert hij toch.

Kaïn: Dus ik heb mijn broer vermoord?

Tweeling: Alles wijst erop ja.

Eenling: Er is een kroongetuige, daar kan je niet tegen op.

Kaïn: Abel is een President. Geen koning.

Eenling: Wie is de koning?

Tweeling: Wie is de koningin?

Eenling: Zijn ze getrouwd?

Tweeling: Hebben ze kinderen?

Eenling: Zoja, hoeveel?

Tweeling: Zonee, hoe weinig?

Eenling: Waar is zijn kroon?

Tweeling: Zijn staf, zijn troon?

een/tweeling: Kortom, wie is de koning?

Kaïn: Ik word koning.

Tweeling: Oh!

Eenling: Oh, dank u, dank u, dank u!
Danku Koning Kaïn!

Kaïn: Ik trouw de koningin.

Tweeling: Wat een prachtig idee!

Eenling: Prachtig!

Kaïn: En dan word ik koning.

Eenling: Vanzelfsprekend!

Kaïn: Morgen is de bruiloft.

Tweeling: Nee, morgen is de begrafenis.

Kaïn: Morgen is de bruiloft.

Eenling: De bruiloft!

Tweeling: Natuurlijk, de bruiloft! Feestje!

Kaïn: Ik hoop dat jullie aanwezig zijn. De kroon kent zijn vrienden.

5. KAÏN EN ABEL

Een begrafenis! Wie brengt er nu een begrafenis op het podium? Wie bedenkt zo iets? Mijn broer natuurlijk. Hoe kan hij nu succes verwachten, wanneer hij zo iets opvoert.

President: Broer Kaïn!
Ik was je aan het zoeken maar vond je niet,
ik wou je uitnodigen voor de begrafenis morgen!
Het wordt geweldig! Je verloofde heb ik al uitgenodigd.

Het wordt echt, echt goed Kaïn, Er is me zelfs slecht weer voorspelt! Regen, donder, bliksem: Het spektakel van de wilde natuurelementen. Het wordt een ware tragedie!

Kaïn: Het spijt me Abel, maar ik vrees dat ik moet passen.

President: Hoezo passen?

Kaïn: Ik trouw morgen, met de koningin.

President: Dus zo zit het. Dat verklaart natuurlijk alles.
Ik vroeg me al af, waarom je me nu net vermoord had.

Kaïn: Abel,...

President: Nee, het is niks. Trouw maar. Trouw! Proficiat!
Wees gelukkig! Doe maar alsof je broer nooit geleefd heeft.

6. DE BRUILOFT EN DE BEGRAFENIS

Scene Kain & Vrouw: *Aan de rechterkant van de scene staat een tafel, twee stoelen en een extra tafeltje met daarop bestek, borden, servetten, wijnglazen, soepvitrine, en een kleine donkerrood flesje. Kain helpt Vrouw bij het gaan zitten. Kain begint zelf de tafel te dekken. Hij is daarbij zeer keurig en galant. De vrouw wacht, zittend aan de tafel.*

Ondertussen:

- Meisje:** Liefste Gaius.
Wat zie ik je graag.
Heb je duizend en éénmaal kussen willen geven.
Maar waarom is vandaag je hoofd zo donker,
als een donder donder wolk?
- Zou je niet wat in de zon willen zitten?
Of een wandeling door het park Gaius, naar de
begraafplaats. Het is negenentwintig september.
Dan ga je toch steeds.
- Gaius:** Sint-Michael.
- Meisje:** Wou je me daarover wat vertellen Gaius?
- Gaius:** We gaan naar de begrafenis van president Abel.
- Meisje:** Is de President gestorven? Dat wist ik niet.
- Gaius:** Het is een regenachtige negenentwintigste september.
De president is vermoord door zijn eigen broer.
- Meisje:** Ik maak me zorgen om je, Gaius.
- Gaius:** Ik heb een taak van de President gekregen.
Hij vroeg mij om alle rollen tegelijk te spelen.
Alleen zo kan ik hem wreken.
Ik moet de Speler worden.
Ik moet mij overgeven aan het kansspel van het leven.
Ik moet de trekker overhalen, en het botte zwaard door de schuldig
hoofden laten klieven. Dat is mijn rol.
- De duivel is een rode koning.
- Vrouw:** *(Kain giet het rode flesje uit)* Rood.
- Kain:** Zei je iets?
- President:** 29 September, mijn begrafenis.
Ik moet helaas constateren dat er geen kist is.
- Gaius:** De tweeling is ze niet komen brengen.
- President:** En het weer is er ook al niet naar. Geen regen, geen bliksem.
Zelfs geen gedonder in de verte. Om depressief van te worden.
Dan plan je alles zogoed van te voren Gaius, en dan nog gaat het mis.

Zelfs geen regen! Waarop kan je nog vertrouwen in dit land?

Gaius: Ik weet het niet, meneer de President.

President: Op jou natuurlijk. Hoe vloten de repetities?
Geen problemen met de rollen?

Gaius: Ik zal me wel weten te redden.

President: Man wat zou ik graag in jouw schoenen staan.
Zoveel talent!

Tegenwoordig Gaius laat ik me volledig meeslepen door verhalen over Dracula. Een soort van menselijke bloedzuiger. Het vreemde aan hem is, dat hij dood is en toch leeft. En dat hij het bijzonder moeilijk heeft met het verdragen van zonlicht. Daarom dat hij zo'n bleke huid heeft. Een vreselijk interessant personage: Een dode graaf die het daglicht schuwt.

(Kain haalt een ring uit zijn vest, klimt over de tafel en schuift de ring rond de vinger van Vrouw, zij bekijkt de ring en knikt. Tevreden en moe valt Kain voor dood op de tafel, Vrouw staat op en verlaat het diner)

President: Het is hier zo vreselijk stil. Waarom zegt niemand iets?

Die Dracula is een enge kerel. Niet echt iemand die je 's avonds op straat wil tegenkomen. Zijn naam is eigenlijk een Roemeense vertaling van het woord Duivel. Dat vind ik boeiend. Hoe alles aan elkaar lijkt te hangen. Dracula die zich opgesloten heeft in een kasteel waar het altijd donker is. Geweldige boeken heeft die man geschreven. Stoker. Daar kan je nog veel van leren. Maar jij moet proberen om je op de feiten te concentreren Gaius. Altijd vooruit. Geef de koning één kans. Maar geen twee.

2DE BEDRIJF: DE KROON.

7. KAIN EN DE TWEELING.

(Kaïn schenkt in, er volgt een drankscene)

Eenling: Koning! U bent koning!

Tweeling: Gefelicteerd, meneer de Majesteuse!

Kain: De tweeling, trouwe diennaars!
Jullie verdienen wel een glaasje!

Eenling: Danku koning!

Tweeling: Leve de koning!

Tweeling: Leve koning Kain!.

Kaïn: Drink vrienden!
Leve de koning.

(wissel van stemming: dreigend) Wie zijn jullie?

Eenling: Ik ben de tweeling.

Kaïn: Fout, fout, fout! Jullie zijn oren.
Lange schelpen die tegen het hoofd aanplakken.
Ik wil dat jullie al het geluid van dit paradijs verzamelen.

Is het gelukt, is de President begraven?

Tweeling: Er ging iets verkeerd op de begrafenis. Hij dwaalt nog rond.

Kaïn: Hij dwaalt nog rond. Met wie heeft hij allemaal gesproken?

Tweeling: Met Gaius en het meisje.

Kaïn: Gaius. Mijn project zal hem interesseren. Maar die president brengt zijn
hoofd op hol. Wij moeten hard optreden tegen Abel.
Met zijn woorden verminkt hij het verstand van onze vrienden.
Hij is een gevaar voor het land! *(Kain drinkt)*

Wij moeten ons tot het uiterste inspannen! Wij zetten alles stop!
De ijzeren oorlogsmachines moeten koortsachtig draaien!
Ze moeten stomen, blazen, groeien! Wij moeten alles overstemmen.

Jullie zijn mijn oren! Iedereen luistert naar het woord van de nieuwe koning!

Drink! *(iedereen drinkt)*

Ik ben de koning en de koning is rijk!
En de koning houdt ervan zijn trouwe onderdanen te belonen.

Eenling: Belonen, Majesteit.?

Kaïn: Er valt geen tijd te verliezen. Begrijpen jullie waarom?

Eenling: Natuurlijk majesteit.

Kaïn: Jullie begrijpen het niet, en daarom vertrouw ik jullie.

Tweeling: Wij begrijpen er helemaal niks van.

Kaïn: Er is één ding wel waar jullie wel verstand van hebben.

Eenling: Over tweelingen?

Kaïn: Fout! Over oren.

Mijn jeugdige vriend Gaius is verdwaald in de diepe afvoerpijpen onder mijn paleis. Ik wil dat jullie hem opsporen en hem naar boven helpen. Als jullie begrijpen wat ik bedoel?

Eenling: In de rioolpijpen?

Kaïn: Red hem voor zijn oren en kop vol stront zitten. *Hé. (hij drinkt)*
Wanneer Gaius begint te rotten en stinken is hij waardeloos.

Tweeling: Wat zullen wij hem zeggen Kaïn?

Kaïn: Niets natuurlijk! Hebben jullie het nu nog niet begrepen?
Jullie zijn oren, jullie moeten luisteren.
Dat is alles.

Dat is waarom ik jullie nuttig vind.
Een oor kan niet spreken en dat is exact wat ik verlang van al mijn onderdanen. Dat zij niet spreken.

Genoeg. De taak is duidelijk.
Wij spreken elkaar later.

8. KAIN EN VROUW

De tweeling ruimt het diner op.

Wanneer ze weg zijn zakt Kain ineen. Hij voelt zich voor het eerst schuldig.

Kain's vrouw komt op. Ze neemt de drankflessen van de grond en kapt ze uit voor Kain. Deze gaat daarna af. Daarna zet ze de kruk op het midden van het podium.

Ze brengt het meisje op de scene en zet haar op de kruk.

Vrouw af.

9. GAIUS EN MEISJE

Gaius komt op met zijn kleren los, zijn voeten zijn nat tot op de broekspijpen, schokkend, alsof hij een inwendige aanval ondergaat. Zijn ogen zijn verschrikt. (choreografie)

Hij grijpt Meisje bij de polsen, en staat op een armlengte afstand van haar vandaan. Dan legt hij zijn hand boven zijn ogen, alsof hij duidelijker wil zien. Hij staart Meisje aandachtig aan, voor een tijdje.

Dan schokt hij een beetje met zijn arm, en hij laat zijn hoofd drie keer op en neer knikken. Dan zucht hij, laat hij Meisje los en gaat hij achterwaarts terwijl hij Meisje blijft aanstaren. Gaius blijft dan staan, staart voor zich uit en wiegeld heen en weer.

Meisje: Meneer Gaius?
Ik vrees dat het niet goed met u gaat meneer.
Misschien moet ik er een dokter bijhalen.

(fluistert in zijn oor)

Iemand die in je oren kijkt om te zien of er geen verdachte zendertjes hangen, die alle woorden opvangen En valse geheimen fluisteren, wanneer je, je ogen hebt gesloten. Men kan nooit voorzichtig genoeg zijn.
(hij valt leunend op haar, zij leidt hem naar vooraan de scene)

Ik denk soms dat jij teveel droomt Gaius.
Omdat je een Speler bent.

Het is vreemd wanneer een acteur zijn tekst repeteert.
Soms gaat hij er zich zo in inleven.
Dat de tekst de baas gaat spelen in zijn kop. Totdat hij niks anders meer kan denken dan die zwarte letters op papier.
Tot hij gaat geloven dat het zijn eigen woorden zijn.

Dat het echt is. Dat het echte tranen zijn die uit jouw ogen rollen.
Dat ik echt verliefd op jou ben, Gaius.
(ze zet de stoel weg, maakt het hele podium daarmee vrij)
Misschien heb jij wel wat teveel tekst gerepeteerd.
De dokter zegt dat het Paradijs een goed toevluchtsoord voor je zou zijn. Niet dat ik je hier weg wil. Want ik kus je graag.
Maar dat hoeft niemand te weten.

Gaius komt weer op.

Gaius: Waar ben ik meisje?

Meisje: Hier, niet hier.

Gaius: Dat brengt me zo aan het twijfelen.
De onzekerheid waar ik steeds in verkeer.
Dat is waarschijnlijk een proces van het volwassen worden.

Meisje: Je bent toch al oud genoeg?

Gaius: Oud genoeg?

Meisje: Voor de liefde.

Gaius: De liefde. Ben ik ooit verliefd geweest, meisje?
Ik kan me er niets meer van herinneren.
Misschien omdat ik een levend lijk ben dat ronddooit.
Het enige waar ik nog naar verlang is ... (*Gaius valt teatraal op de grond.*) bloed. Bloed dat uit de nek van mijn slachtoffers vloeit en een prachtige tekening schetst op de grond van het paleis.
De grond die in de lucht verticaal gedraaid wordt, zodat alles naar beneden stroomt. Zodat zelfs de tekening zelf vergankelijk wordt.
Zoiets is onvoorstelbaar.

Meisje: Droom je soms nog van mij?

Gaius: (*Gaius begint koortsachtig op de grond rond te kruipen*)
Mijn dromen zijn de opslagplaats van vloeibare verhalen.
Alles wat de Speler moet weten!
Het is een kansspel waar ik mij elke nacht aan waag!
En de inzet is groot meisje, zo groot dat ik soms de nacht niet durf aan te vatten. Want wat vloeibaar is, is moeilijk te bewaren.
En wanneer de verhalen door elkaar stromen is niets nog duidelijk.
Het hoofd dat onder het koude water verdwijnt en niet meer naar lucht kan happen. Dat verdrinkt. (*beeldt dit tegelijkertijd uit*)

Meisje: Rustig Gaius.

Gaius: En het is gebeurd meisje.

Sint Michael marcheert het Paradijs binnen, als een storm!
Sterk als honderd jonge mannen.
Maar de duivel is sluw en hij heeft het op een akkoordje gegooid.
Sint Michael verdwijnt en de duivel verschanst zich in een paleis, opgebouwd uit duizend muren.

Wij moeten de President wreken!
Ik moet een rol spelen die niemand zal herkennen.

Oh meisje! Het spijt me zo. Het spijt me.

Gaius begint te schokken, alsof hij weer een inwendige aanval ondergaat. Zijn ogen staan weer verschrikt. Hij grijpt Meisje bij de polsen, en staat op een armlengte afstand van haar vandaan. Dan legt hij zijn hand boven zijn ogen, alsof hij duidelijker wil zien. Hij staart Meisje aandachtig aan, voor een tijdje. Dan schokt hij een beetje met zijn arm, en hij laat zijn hoofd drie keer op en neer knikken. Gaius plaats zijn hoofd in de nek van Meisje, alsof hij haar wil kussen / alsof hij als een vampier het bloed uit haar nek wil zuigen.

De tweeling komt op.

10. GAIUS EN DE TWEELING

- Tweeling:** Onze Excuses!
- Eenling:** Wij komen op het verkeerde moment.
- Tweeling:** Een compleet fout moment!
- Eenling:** Wij hadden beter een ander moment gekozen.
- Tweeling:** Niet nu.
- Eenling:** Wij wilden jullie niet onderbreken. *(Meisje vlucht weg)*
- Tweeling:** Wij hebben natuurlijk niets gezien.
- Eenling:** Niets dat niet gezien mag worden.
- Tweeling:** Of gehoord, wat niet gehoord mag worden.
- Eenling:** Wij waren ook absoluut niet aan het spioneren, hoe jullie met elkaar.
- Tweeling:** Nee, nee, zeker niet. *(een stilte, en dan besluitend:)*
- Tweeling:** Sorry, Gaius!
- Eenling:** Ja sorry.
- Gaius:** De tweeling.
- Eenling:** *(exact hetzelfde tempo als daarvoor, alsof het besluit niet gevallen is)*
Er hing ook geen bordje aan deur ofzo.
- Tweeling:** Met bezet erop.
- Eenling:** Of een “stoor ons niet, wij zijn druk bezig.”
- Tweeling:** Niks, geen bordje.
- Gaius:** Waarom zijn jullie hier dan?
- Eenling:** Oh zomaar.
- Tweeling:** Gewoon om eens, rond te kijken.
- Gaius:** Oh zomaar om eens rond te kijken. Kijk maar, er is altijd van alles te zien. Behalve wat er echt toe doet natuurlijk.
- Eenling:** Wat er écht toe doet?
- Tweeling:** Wat doet er echt toe, Gaius? Vertel eens.
- Gaius:** Hoe alles altijd terugkomt.
- Eenling:** Ah, filosofie.

Gaius: Alles wat rot is en in de grond moet blijven, komt bovendrijven.

Tweeling: U heeft het over de cyclus van deze wereld, dat alles altijd terugkomt.

Gaius: Ik heb het over hoe de één de ander zijn tong afbijt, zodat geen kreet geslaakt kan worden. Ik heb het over bloedzuigers.
En over een akelige mannetje dat vieze dingen doet met mijn moeder.

En wat vinden jullie daarvan?

Tweeling: Wij vinden dat ook Gaius.

Gaius: Misschien kunnen jullie mij dan helpen met mijn probleem.
Dat willen jullie vast wel. Ik ben vergeten hoe oud ik ben.
Dat stoort me mateloos, want zo kan ik niet ontcijferen hoelang ik nog te gaan heb. Hoelang het nog maximaal kan duren voor alles afgerond moet zijn. Voor ik van deze ellende verlost ben.

Eenling: Oh Gaius, wij zouden u niet ouder schatten dan...

Tweeling: Twintig!

Eenling: Twintig jaar!

Tweeling: Zeker niet ouder!

Gaius: Twintig, zo voel ik mij helemaal niet.
(tegen publiek) Zie ik er niet opvallend bleek uit?
Kan ik jullie wel vertrouwen?

Tweeling: Natuurlijk!

Eenling: Wij zijn de tweeling. Wij zijn vrienden van iedereen.

Gaius: Natuurlijk. De vrienden van iedereen.
Jullie zijn mijn enige vrienden, denk ik soms.
Maar zelfs daar kan ik niet zeker van zijn.
Want wat heb je aan oren, wanneer je juist zelf wil horen.

Tweeling: Kain wou eens met u spreken. Over zijn nieuw project.

Gaius: Natuurlijk. Koning Kain. Wanneer de koning beveelt, luisteren zijn onderdanen. Ik kom!

Tweeling: Goed!

Eenling: Kaïn zal blij zijn.

Tweeling: Goed nieuws is altijd goed.

Eenling : Wij zullen hem dit nieuws meteen overbrengen!

3DE BEDRIJF: WRAAK

11. GAIUS, MEISJE EN DE PRESIDENT.

- Gaius:** Meisje.
Ik sta op het punt te vertrekken.
En ik weet niet of ik ooit terugkom.
Het Paradijs: Het maakt mijn hoofd dol en ik ben al zo verward.
Ik word gevraagd een rol te spelen.
Te spelen, Meisje. Om hem te ontmaskeren, de duivel.
- President:** Zeg dat je van haar houdt.
- Gaius:** President?
- President:** Zeg dat je van haar houdt!
- Gaius:** *(plots ziet hij het meisje achter een doek, hij raakt haar aan)*
- Meisje:** *(meisje op, afwezig dansend)* Wat is er Gaius?
- Gaius:** Ik moet je iets vertellen.
- President:** Zeg haar dat haar ogen sterren zijn.
- Gaius:** De sterren. Het zijn fakkels. Vonken in de duisternis.
En ik zie slechts flarden van wat ik moet zien.
- Meisje:** Dat weet ik Gaius.
- Gaius:** Maar jij, jij bent als de Noordster. Onwankelbaar aanwezig in mijn gedachten. Meer echt, feller dan al het andere.
- President:** Ik heb je lief.
- Gaius:** Ik heb je lief. Ik heb je niet lief.
- Meisje:** Is dat waar?
- Gaius:** Waar, niet waar. Twijfels, altijd twijfels.
- President:** Je houdt van haar. Je houdt echt van haar.
- Gaius:** Geen brief heb ik geschreven, geen woord heb ik gezegd,
niets laten merken dacht ik. Ja, ja ik hou van je. *(President gaat af)*
- Meisje:** Alsof ik een ster zou kunnen zijn?
Ik heb geen podium om op te staan.
Om de hemel in te klimmen!
(ze benadert Gaius, trekt zijn hoofd ruw achterover en kust hem in de nek)
- Naar het klooster met mij!
Of een boom in! Hoog! Héél hoog.
En dan de tak doormidden bijten!
(Meisje verdwijnt)

12. GAIUS, DE TWEELING EN KAIN

(Gaius wordt meegebracht tussen de tweeling in.) Decorwissel: in het paleis + doktersfeer

Tweeling: Welkom!

Eenling: Voel u thuis, Gaius, zoals een prins zich thuis moet voelen.
Maar pas op! Het paleis is op zijn mooist boven de grond.

Tweeling: Wie onder de grond zit, heeft het meestal minder goed.

Gaius: Onder de grond?

Tweeling: Men spreekt niet van wat daar gebeurt.

Eenling: Wat onder de grond zit, kan best niet naar boven komen.
U zei het zelf nog.

Tweeling: Hou je aan de regels.
Iedereen komt, iedereen gaat.

Eenling: Men past zich aan naar de norm.

Tweeling: Regels zijn goed!
Regels, regels, regels, regels, regels, regels.

Eenling: Stap, stap, stap, stap, stap, stap,... stap!

Tweeling: En draaien maar! *(Gaius wordt rondgedraaid)*

Eenling: Voila! *(tweeling af)*

Kain: Mijn beste meneer, Gaius.

Dit is het Paradijs. Een plek voor mensen zoals u, die gelukkig willen zijn. Maar jij bent nog niet gelukkig. Dat zie ik aan je gezicht. Aan je schouders die je lichaam naar beneden trekken.

(hij begint de weekplanning/praktische afspraken van het Paradijs te overlopen)

Had u nog vragen?

Gaius: Hij die altijd glimlacht valt niet te vertrouwen.

Kain: Meneer Gaius?

(het licht verandert, plots andere sfeer/rollen)

Gaius: Je hebt hem vermoord, de president!

Kain: Dood is hij. Dat spijt me.

Gaius: Het bloed kleeft nog aan je handen. En nu spreek je al van spijt.

Kain: Wat moest ik doen?
Wachten? Tot hij na uren, dagen misschien, vanzelf zou sterven.

Het ging snel, misschien te snel.
Ik sneed hem open. Zijn hart dat bondsde nog, zwak.
Ik had er vertrouwen in. Maar het ging mis.
De wonde zat te diep in zijn hoofd.

Gaius: Je hebt hem verminkt. Zijn hoofd kapot gesneden.
Hoe kan je zoiets begraven?

Kain: Het was een vergissing.

Gaius: Dat vergeef ik je niet.
Dat je zoiets van hem gemaakt heb.

(het licht gaat weer naar de vorige stand)

Kain: *(terug kalm)* Meneer Gaius?

Gaius: *(uitgeput)* Nee.

Kain: Rustig Gaius, ga zitten.
Er is nieuws.
Goed nieuws.

Je kan blijven.

Gaius: Nu.

Kain: Alles is geregeld.
De mensen hier zullen je helpen waar nodig.
Ik ben hier, beschouw mij als een goede Vader. Daar word ik voor betaald.

Gaius: Nu kan het.
Ik kan de President wreken.
Hier, nu..

Een mes door zijn hart.
Of mijn vingers rond zijn keel.
Een schot van een revolver. De loop tegen zijn hoofd.

Het is een spel.
Meer niet.
Een Russisch spel. Leven. Dood.

13. GAIUS EN DE PRESIDENT

- Gaius:** *(Gaius en de President ijsberen, ze maken identieke gebaren)*
Niet doen Gaius.
Je maakt er een zootje van. Ik had beter van de Speler verwacht.
Gedraag je als een professional.
- President:** De voorstelling! Concentreren.
Je hebt de koning één kans gegeven. Geen twee.
Zo hoort het, je bent goed bezig. Ik vind je geweldig!
- Wat is belangrijk?
- Gaius:** De feiten.
- President:** Bewijzen, Feiten, Kennis!
Vertrouw nooit jezelf. Misschien ben je wel echt gek.
- Gaius:** Wat weet ik?
- President:** Dat de president dood is en daarom kan je hem vertrouwen.
- Gaius:** Dit is het Paradijs. Het paleis van de koning.
Wat voor soort man is hij?
- Gaius:** Autoritair. Arrogant. Hij glimlacht vaak.
Je vertrouwt hem niet. En terecht.
Hij houdt je hier op deze plek gevangen.
Hij wacht.
- President:** Kain is getrouwd.
- Gaius:** Is hij nu gelukkig?
- President:** Heeft hij het soms over haar?
Nee. Dat doet hij niet.
- Gaius:** Ze is verdwenen.
- President:** Maar ze denkt nog steeds aan jou. Voor jou zal ze kiezen. Wees op je hoede Gaius.
- Gaius:** Wees op je hoede Gaius.
Wees op je hoede Gaius.
Wees op je hoede Gaius.

(president af)

14. GAIUS EN VROUW

- Gaius:** President. *(stilte)*
Hallo?
(kijkt rond, zet een paar passen)
- (een schim passeert op de achtergrond, maar komt niet dichterbij)*
Is daar iemand?
- (gemompel)*
De Speler.
Die is wel aanwezig.
Met al zijn rollen.
- (terug duidelijk)*
Help.
- (tegen zichzelf)*
Wie heb ik nog?
- Gaius:** Ik heet Gaius.
(Vrouw komt op)
Waar ben ik?
- Vrouw:** Hier.
- Gaius:** Het is een duivel.
Hij heeft de president vermoord.
Hij is begraven, maar jij bent getrouwd, met hem.
Hij geeft niks om jou of mij.
Hij zegt dat hij een vader is.
Hij is zwart of grijs.
En glad. Met zijn praatjes.
Ik begrijp niet dat jij met hem...
- Geduld is zijn wapen.
Hij wacht. Tot wij een fout begaan.
En dan...
- Vrouw:** Je moet rusten.
- Gaius:** Wat ik zie is wat ik zie.
- Vrouw:** Neem je pillen en rust.

15. EINDSCENE

(De tweeling spelen een rol als verzorgers)

- Tweeling:** Meneer.
- Eenling:** Goeiemorgen.
- Gaius:** Ik verwacht iemand.
- Tweeling:** U verwacht iemand?
- Gaius:** Ik verwacht het meisje.
- Eenling:** Ah, een meisje. *(speelt mee)*
- Gaius:** Meisje.
- Tweeling:** Hebt u wel goed geslapen?
Hebt u uw pillen genomen?
- Gaius:** Een droom. *(mompelt)*
- Eenling:** Meneer heeft een droom gehad?
- Gaius:** Een droom.

(Gaius zit op een stoel vlak voor het publiek. Achter hem lopen de andere personages door elkaar, zij spelen in stilte verder)

Ze is verdronken.
Terwijl ze een lied zong.

Ze kroop in de boom. De tak was rot.
En hij brak.

Ze bleef nog even drijven.
Maar de jurk zoog zich vol met het water en trok haar in het graf.

Ik hield van haar.
Wat moet ik doen?
Zelfmoord.
Of de strijd aangaan.
Een duel.

Ik moest al dood zijn.
Wie ben ik? Ik heb niets gedaan. Nooit.
Ik had al gestorven kunnen zijn,
zonder dat iemand mij zou missen.

Ik kan dus enkel winnen.
Niets te verliezen. Het gif stroomt al door mijn bloed.

Moeder?
Mijn pillen. Het waren mijn pillen. Ik had ze moeten nemen.
Moeder!

Het gif stroomt al door mijn bloed.
Ik moet mij vasthouden aan de feiten.

Ik ben de president. Mijn tijd is beperkt.
Ik ben namelijk de president.
Wat een geluk voor Kain dat hij zijn broer vermoord heeft.
De koele moordenaar. Het hele gezicht kapotgeslagen.

Zalig is de liefde van de Heer!

Kain? Help.

Eén stoot. Nu!

De machines draaien.
Het project. Ik moet trouwen om gelukkig te zijn.
Dus drink ik. Drink!
Ik ben een goede koning. Koning wil ik zijn.

Het paleis valt. Negentwintig september.
Sint-Michael heeft een leger op de been gebracht.
En marcheert binnen.
De duivel valt.

Hij valt.

Ik heb geen geheimen.
Alleen bewijzen, feiten.

(neuriet net zoals openingsscène) Gaaaius. Gaaaius. Gaius.